

THE HIGHLIGHTS

“ชีวิตของเด็กเหล่านี้คือภาพความสำเร็จ
ที่โครงการได้เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดัน
ให้พวกเขาเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ”

ศาสตราจารย์ สุวัฒน์ จันทบาล
ศิษยาภิบาลคริสตจักรดงบัง

การทำพันธกิจพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวม
คริสตจักรดงบัง

สัมภาษณ์ศิษยาภิบาล : ศาสตราจารย์ สุวัฒน์ จันทบาล

เยาวชน : พราว, มะนาว

ศิษย์เก่า : สิทธิศักดิ์ ภูลายขาว

ศิษย์เก่า : ศาสตราจารย์ วีระยุทธ ต่างใจเย็น

ผู้ปกครอง : บุญร่วม จันทุนทศ

เสริมสร้างศักยภาพ

สัมมนาออนไลน์ชุมชนผู้ทำพันธกิจครอบครัว
ครั้งที่ 3

“พระเจ้าประทานเกียรติและศักดิ์ศรี
ให้กับเราและครอบครัว”

ศาสตราจารย์ สุวัฒน์ จันทบาล
ศิษยาภิบาลคริสตจักรดงบัง

จดหมายข่าวคอมแพสชั่น

มีจุดประสงค์เพื่อนำเสนอการทำพันธกิจพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมของคริสตจักรคู่มือร่วมกับคอมแพสชั่น เพื่อให้เห็นการพัฒนา, ความเปลี่ยนแปลงและการเกิดผลในชีวิตของเยาวชนและคริสตจักรและแนวทางในการพัฒนาพันธกิจเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมอย่างยั่งยืนตามบริบทของคริสตจักรแต่ละแห่ง

ขอขอบคุณ คริสตจักรคู่มือ ศิษยาภิบาล และเจ้าหน้าที่โครงการ ศิษย์เก่าโครงการ เยาวชนในโครงการ เจ้าหน้าที่คอมแพสชั่น และผู้ที่มีส่วนใน Newsletter ฉบับนี้ ขอพระเจ้าอวยพระพรทุกท่าน

อ่านฉบับอื่นได้ที่ :
www.compassionth.com/newsletter

คอลัมน์การทำพันธกิจพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวม

คริสตจักรดงบัง

คริสตจักรดงบัง ตั้งอยู่ในตำบลหัวนาตา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นประมาณ พ.ศ. 2533 โดยกลุ่มผู้รับใช้จากคริสตจักรประจำตำบลที่เข้ามาทำกิจกรรมด้วยการสอนเด็กร้องเพลงทุกวันเสาร์ แรกเริ่มมีสมาชิกประมาณ 40 คน ไม่รวมลูกหลานที่ติดสอยห้อยตามมาด้วยเป็นครั้งคราว เวลานั้นใช้บ้านของสมาชิกที่เรียกได้ว่าเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในชุมชนที่เชื่อพระเจ้ามานาน เป็นสถานที่ในการนมัสการ ต่อมาศิษยาภิบาลคนแรกของคริสตจักรที่ย้ายมาประจำการได้ซื้อที่ดินในพื้นที่ประมาณ 3 งาน เพื่อสร้างอาคารคริสตจักรระหว่างก่อสร้างได้ย้ายสถานที่นมัสการจากบ้านสมาชิกไปเป็นศาลากลางของหมู่บ้านเพื่อความสะดวกในการทำกิจกรรมมากขึ้น จนกระทั่งอาคารคริสตจักรแล้วเสร็จและเปิดใช้งานอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2541 สรุปรวมเวลาก่อสร้างทั้งหมดราว 8 ปี

• การเป็นคู่มือ และการทำพันธกิจพัฒนาเด็กแบบองค์รวม

ศาสตราจารย์สุวัฒน์ จันทบาล ผู้ให้สัมภาษณ์ กล่าวว่า ตนได้รับตำแหน่งศิษยาภิบาลเป็นรุ่นที่ 2 เมื่อเดินทางมาประจำที่คริสตจักรในตอนนั้นก็มีส่วนริเริ่มพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมที่ร่วมทำงานกันในฐานะคู่มือกับคอมแพสชั่นมาก่อนแล้ว ทราบว่าเริ่มเปิดโครงการมีเด็กลงทะเบียนเข้าร่วมจำนวน 100 กว่าคน และมีเจ้าหน้าที่ 3 คน ส่วนตัวรู้สึกว่าการคอมแพสชั่นเหมือนเพื่อนที่คอยช่วยสนับสนุนการทำงานของคริสตจักรให้ขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง เนื่องจากคนในชุมชนมีผลตอบรับที่ดีต่อโครงการตั้งแต่ช่วงเริ่มเปิดโครงการใหม่ที่ผู้คนต่างก็ให้ความสนใจเพราะได้ยินจากผู้นำคริสตจักรในยุคแรกๆ ที่มานำเสนอการช่วยเหลือของโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน จนคนเรียกกันติดปากว่าเป็นการให้ทุนการศึกษา ทำให้ผู้ปกครองที่อยากให้ลูกหลานได้รับโอกาสนั้นยินดีให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมเด่นในโครงการที่ดำเนินการและพัฒนากันมาอย่างต่อเนื่องคือกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพที่ผู้จัดการโครงการสนับสนุนการทำเบเกอรี่ให้ทั้งเด็กในโครงการและผู้ปกครองที่สนใจมาเรียนเพื่อสร้างอาชีพ ส่วนที่ศาสตราจารย์สุวัฒน์ดูแลอยู่คือบริการให้เช่าเครื่องเสียงตามงานอีเวนต์ต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานสัมมนา ค่ายคริสเตียน ฯลฯ ซึ่งเป็นการฝึกฝนให้เยาวชนในโครงการได้ทำงานจริงเพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับพวกเขา

ปัจจุบัน คริสตจักรตงบังร่วมงานในฐานะคู่มือกับคอมแพสชันมาเป็นเวลากว่า 40 ปี มีสมาชิกในโครงการเกือบ 50 คน ด้วยไม่มีการเพิ่มสมาชิกจึงทำให้จำนวนเด็กที่เข้าร่วมลดน้อยลงทุกปี เยาวชนที่จบจากโครงการไปแล้วโดยส่วนมากย้ายถิ่นฐานออกจากหมู่บ้านไปอยู่ต่างจังหวัด นาน ๆ ครั้งจะกลับมาเยี่ยมหมู่บ้านในช่วงวันหยุดยาวและช่วยรับใช้ในคริสตจักรตามเทศกาลสำคัญ ศาสตราจารย์สุวัฒน์ กล่าวเสริมถึงประเด็นนี้ว่า บริบทชุมชนในหมู่บ้านนี้ประกอบด้วยประชากรวัยเด็กและผู้สูงอายุเสียส่วนใหญ่ เนื่องจากวัยรุ่นและวัยทำงานมักจะย้ายออก

กรรมการและทีมอาสาสมัคร

จากพื้นที่เพื่อเดินทางไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือทำงานรับจ้างตามพื้นที่โซนอุตสาหกรรม ส่วนผู้ที่ยังคงอาศัยอยู่ในชุมชนประกอบอาชีพเกษตรกรด้วยการทำนาเป็นหลัก ซึ่งมีคนทำน้อยลงเรื่อย ๆ เพราะรุ่นหลัง ๆ มีการศึกษาสูงขึ้น จึงมีโอกาสเลือกทำงานที่รายได้สูงกว่าการทำนา รายได้หลักของหลายครอบครัวเป็นรุ่นลูกหลานที่ทำงานต่างจังหวัด แล้วส่งเงินมาเลี้ยงดูเด็กและผู้สูงอายุที่บ้านด้วยเหตุนี้สมาชิกคริสตจักรในปัจจุบันจึงมีจำนวนราว 40-45 คน เท่าครั้งเริ่มก่อตั้ง เพราะสมาชิกมีการพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนจากการย้ายถิ่นฐานทุกปี แม้จะมีผู้เชื่อเพิ่ม แต่ก็สลับสับเปลี่ยนกับวัยรุ่นและวัยทำงานที่เดินทางออกจากพื้นที่ ส่วนเยาวชนที่จบจากโครงการแล้ว แต่มีธุรกิจส่วนตัวอยู่ในละแวกหมู่บ้านก็มักจะเข้ามามีส่วนร่วมในงานรับใช้ของคริสตจักรอยู่เสมอในทุกวันเสาร์และอาทิตย์ ศาสตราจารย์สุวัฒน์ กล่าวว่า มีศิษย์เก่าคนหนึ่งเป็นพยาบาลที่ประจำอยู่แถวนี้ เขาก็กลับมารับใช้ในโครงการด้วยการใช้ความสามารถที่มีในวิชาชีพมาดูแลเด็ก ๆ และผู้ปกครองในโครงการอยู่เสมอ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินก็สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้ตลอด

ร่วมกิจกรรมกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ

เรียกได้ว่า ทุกวันนี้คริสตจักรกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนอย่างสมบูรณ์ เมื่อก่อนอาจมีบางคนที่ไม่ยอมเป็นคริสเตียนเพราะกังวลว่า หากเป็นคริสเตียนแล้วหลังเสียชีวิตจะมีปลายทางอย่างไร ต้องถูกนำไปเผาที่วัดหรือไม่ คริสตจักรคำนึงถึงปัญหานี้จึงซื้อที่ดินทำสุสานเพื่อให้พวกเขามั่นใจได้ว่าคริสตจักรจะช่วยดูแลพวกเขาจนวาระสุดท้าย

ศาสนาจารย์สุวัฒน์ กล่าวทิ้งท้ายไว้ว่า ตนรู้สึกขอบคุณคอมแพสชั่นที่เป็นพระพรต่อกันและกันมาอย่างยาวนาน เหมือนเป็นเพื่อนที่มีความผูกพันจนรู้สึกใจหายที่จะไม่ได้เจอกันบ่อยเท่าเดิม แต่หากอนาคตข้างหน้ามีโอกาสได้พบเจอกันก็ทักทายกันได้

“ผมดีใจที่ตัวเองในวัยเด็กได้รับโอกาสจากโครงการนี้ ทำให้ผมมีชีวิตที่ได้ติดตามพระเยซู ขอขอบคุณที่โครงการทำเพื่อคริสตจักรจนได้เห็นการอวยพรของพระเจ้าผ่านชุมชนนี้อย่างชัดเจน ขอขอบคุณจริง ๆ ครับ”

ร่วมกิจกรรมกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

ร่วมงานกับเครือข่าย : โรงเรียนโนนสูงพิทยาคม สอนเด็กในการสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก

กลุ่มศิษย์เก่าช่วยงานคริสต์มาส

• การเตรียมความพร้อมในการทำพันธกิจด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

ศาสตราจารย์สุวิวัฒน์ จันทบาล กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมด้วยตนเองอย่างยั่งยืน โดยได้วางแผนงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านบุคลากร เนื่องจากบริบทชุมชนที่วัยทำงานมักจะย้ายออกจากพื้นที่ ทำให้สมาชิกประจำคริสตจักรส่วนมากที่เหลืออยู่เป็นกลุ่มเด็กเล็ก อนุชน และผู้สูงอายุ คริสตจักรจึงเน้นความสำคัญไปที่การเริ่มสร้างผู้ใช้ตั้งแต่เด็ก มีการสอนรวีในกลุ่มเด็กเล็กอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความเชื่อว่ามีอีกไม่นานพวกเขาจะกลายเป็นอนุชนที่เป็นเรี่ยวแรงหลักในงานรับใช้ กระทั่งเวลาที่อนุชนเติบโตและแยกย้ายกันออกจากพื้นที่ ถึงตอนนั้น คริสตจักรก็ยังสามารถสร้างอนุชนรุ่นใหม่ให้ขึ้นมารับใช้ต่อไปได้

ด้านการยังชีพ มีการแบ่งแผนงานออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ผู้ปกครอง, เด็กและเยาวชน และคริสตจักร

ส่วนของผู้ปกครอง เดิมโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมประจำคริสตจักรตงบังมีการสอนทักษะอาชีพและพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่า 15 ปี โดยเป็นโครงการแรกและโครงการเดียวที่ใช้งานฝีมือตะกร้าสานด้วยพลาสติกจนผู้ปกครองที่ทำงานนี้เป็นอาชีพหลักได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรประจำจังหวัดโซนภาคอีสานตอนบน รวมถึงเป็นวิทยากรให้กับโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในคริสตจักรอื่นอีกด้วย หากผู้ปกครองท่านใดสนใจทำตะกร้าขายก็สามารถใช้เส้นพลาสติกกับอุปกรณ์ของโครงการได้เลย จากนั้นจะมีรถจักรยานยนต์เข้ามารับของเพื่อไปขายในหมู่บ้านอื่นให้

ส่วนของเด็กและเยาวชน แบ่งย่อยออกเป็นงานรับเช่าเครื่องเสียงของกลุ่มเยาวชนชายที่ศาสตราจารย์สุวิวัฒน์เป็นผู้ดูแล กับงานฝีมือและเบเกอรี่ของเยาวชนหญิงที่ผู้จัดการโครงการเป็นผู้ดูแล ที่ผ่านมาได้ออกบูชขายเครปตามงานเทศกาลประจำจังหวัดและวางแผนว่าจะทำขายในร้านกาแฟที่คริสตจักรกำลังสร้างอยู่ด้วย มากไปกว่ารายได้ที่นำเข้ามาเป็นงบประมาณในการดำเนินพันธกิจต่อไปแล้ว เด็กและเยาวชนในโครงการที่ร่วมรับใช้ยังได้รับการฝึกฝนด้านทักษะอาชีพด้วยการลงมือปฏิบัติจริง นับเป็นการต่อยอดทักษะที่ได้เรียนรู้มาจากโครงการที่สามารถนำไปพัฒนาต่อเพื่อสร้างอาชีพในอนาคต ซึ่งเป็นอีกหนึ่งในเป้าหมายที่คริสตจักรอยากให้อาสาสมัครมีรายได้เลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้โดยไม่ต้องย้ายถิ่นฐานจากบ้านเกิดของตน

ส่วนของคริสตจักร นอกจากการถวายสิบลดของสมาชิกในคริสตจักรและศิษย์เก่าของโครงการแล้ว คริสตจักรได้เปิดร้านกาแฟเพื่งเปิดให้บริการในเดือนเมษายนที่ผ่านมา ขายเครื่องดื่ม กาแฟ และเบเกอรี่ ศาสตราจารย์สุวิวัฒน์ กล่าวเพิ่มเติมว่า หากร้านเปิดให้บริการอย่างเต็มรูปแบบและมีรายได้มากขึ้น ตนจะเชิญเจ้าหน้าที่เก่าของโครงการที่ยังไม่มีงานกลับมาทำร้านกาแฟและรับใช้ในพันธกิจนี้ด้วยกัน

เสริมทักษะอาชีพให้แก่ผู้ปกครองและกลุ่มสตรีในหมู่บ้าน สานตะกร้าจากเส้นพลาสติก

พาเด็กออกร้านขายเครปและเครื่องดื่มที่เทศกาลทุ่งทานตะวันบานของเทศบาลตำบลห้วยน้ำคำ

ด้านอาคารสถานที่ เพียงพอต่อความต้องการในการใช้งาน แต่เนื่องจากตัวอาคารมีอายุกว่า 22 ปีแล้ว จึงมีการทรุดหรือแตกร้าวทำให้ต้องคอยซ่อมบำรุงอยู่เรื่อย ๆ เมื่อ 3 ปีก่อนก็ปรับปรุงซ่อมแซมและทาสีส่วนที่ชำรุดไปบ้างแล้ว บริเวณโดยรอบที่เป็นสวนและสนามหญ้าก็มีการตัดแต่งให้เรียบร้อย

ด้านเครือข่ายและความร่วมมือ มีคริสตจักรในสังกัดเดียวกันในโซนอีสานกลางประมาณ 5-6 คริสตจักรที่คอยช่วยเหลือทั้งพาและทำงานร่วมกันอยู่เสมอ ส่วนภาครัฐจะมีเทศบาลกับโรงพยาบาลส่วนตำบลที่ให้ความร่วมมือและสามารถขอความช่วยเหลือได้ หน่วยงานที่ร่วมงานกับโครงการอยู่บ่อยครั้งคือวัฒนธรรมจังหวัด เมื่อมีกิจกรรมหรืองานสำคัญ

ประจำจังหวัด ทางวัฒนธรรมจังหวัดจะเชิญชวนโครงการให้เข้าไปมีส่วนร่วมเสมอ อีกทั้งในปีนี้ทางคริสตจักรได้ของบประมาณในการบำรุงซ่อมแซมสถานที่ไป ขณะนี้กำลังอยู่ในระยะดำเนินการ

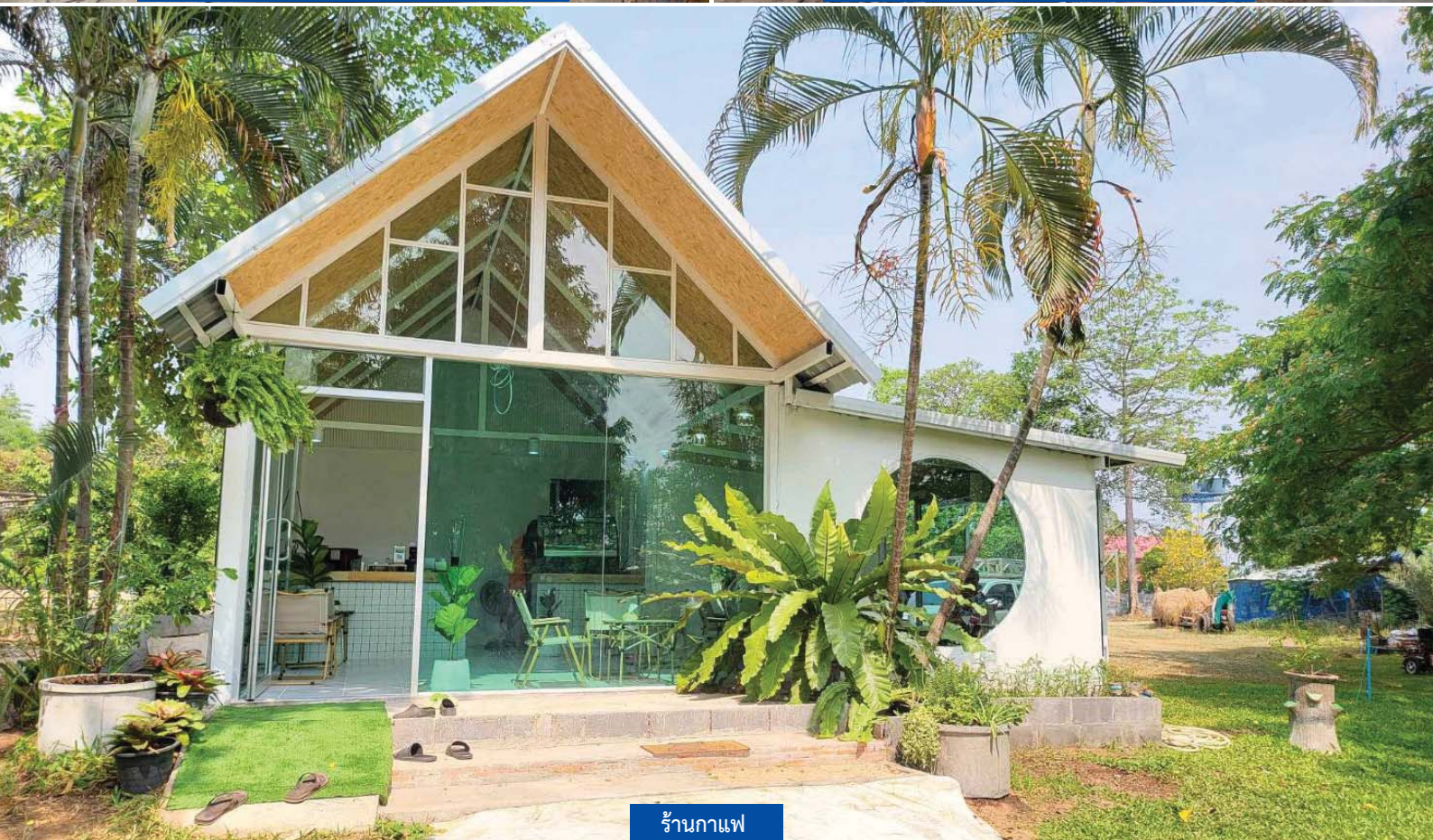
ด้านการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสม กิจกรรมของโครงการปรับย้ายจากวันเสาร์มาเป็นวันอาทิตย์หลังการนมัสการ เริ่มด้วยการแบ่งกลุ่มเรียนพระคัมภีร์ ส่วนช่วงบ่ายจะเป็นการสอนทักษะอาชีพ ปัจจุบันมีเด็กเข้าร่วมประมาณ 15-20 คน การจัดค่ายของเครือข่ายคริสตจักรจะยังมีเช่นเดิมในระยะปีเว้นปี และในอนาคตจะมีการจัดกิจกรรมค่ายระยะสั้นโดยใช้พื้นที่คริสตจักรในช่วงปิดเทอมอีกด้วย

ส่งเสริมทักษะอาชีพ: ช่างเหล็กช่างเชื่อม

บริการให้เช่าเครื่องเสียง เวทีและเครื่องดนตรี

ร้านกาแฟ

เยาวชน : มะนาว

ปัจจุบันกำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เดิบโตในครอบครัวเกษตรกรที่มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ ตา, ยาย, พี่ชาย และตัวเธอเอง

มะนาวเล่าว่า เธอเข้าโครงการตั้งแต่อายุ 4 ปี ซึ่งที่แห่งนี้ทำให้เธอได้รู้จักพระเจ้า ได้เรียนรู้การเข้าสังคมและการทำงานเป็นทีม มีโอกาสได้เล่นดนตรีและฝึกฝนทักษะอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการทำอาหารหรือทำขนม อีกทั้งยังได้ฝึกการทำความเข้าใจทั้งตนเองและผู้อื่น การมีโอกาสดำเนินการพัฒนาทักษะหลายด้านและมีโอกาสได้ค้นหาตัวเองทำให้เธอได้ค้นพบของประทานในทักษะด้านกีฬา เมื่อไรก็ตามที่โครงการจัดแข่งขันวอลเลย์บอล แชร์บอล หรือฟุตบอล เธอก็มักจะลงแข่งด้วยเสมอ ส่วนความใฝ่ฝันในด้านอาชีพ เธอบอกว่าอยากทำงานเป็นผู้อยู่เบื้องหลังในวงการภาพยนตร์

มะนาวเล่าถึงเหตุการณ์สำคัญที่นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนในชีวิตของเธอไว้ว่า ครั้งหนึ่ง เธอเคยหลงผิดในเรื่องความรัก ทำให้เกือบเป็นโรคซึมเศร้า เพราะคิดว่าตัวเองไม่เหลือใคร แต่ได้ศิษยาภิบาลที่คริสตจักรคอยหนุนใจ และบอกว่า พระเจ้าอยู่กับหนูและไม่เคยทอดทิ้ง บทเรียนในครั้งนั้น ทำให้หนูคิดได้และกลับมารักตัวเอง ส่วนศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรก็กลายเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตของหนูในการใช้ชีวิตตามอย่างวิถีคริสเตียนที่สามารถมีสันติสุขได้ในทุก ๆ วัน

ภาระใจในการรับใช้ของมะนาวคือการได้สอนรวี เธออยากแบ่งปันพระคัมภีร์ให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเจ้าไม่ทอดทิ้งและอยู่เคียงข้างเสมออย่างที่เราเคยได้รับการหนุนใจ มะนาวไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์และคอยช่วยเหลืองานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นงานเทศกาลงานประชุมคริสตจักร งานกิจกรรมค่าย และยังช่วยสอนน้อง ๆ ในโครงการอีกด้วย

“ขอบคุณทุกการสนับสนุนของคอมแพสชั่นที่ทำให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอค่ะ รู้สึกชอบทุกกิจกรรมและมีความสุขที่ได้เข้าร่วมค่ะ”

เยาวชน : พรสาว

กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะการบัญชีและการจัดการ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตามความใฝ่ฝันที่อยากเป็นนักพัฒนาระบบเพราะชื่นชอบการเขียนโปรแกรม

พรสาวเล่าว่า เธอเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน พ่อทำงานรับจ้างทั่วไป แม่ทำงานค้าขาย ส่วนน้องสาวกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เธอเข้าร่วมโครงการตอนอายุ 4 ปี พอถึงวัยมัธยมต้น พรสาวได้เข้าค่ายกิจกรรมของโครงการและได้เรียนรู้ประสบการณ์ที่มีกับพระเจ้าจากเพื่อนใหม่หลายคน จึงเป็นที่มาของการตัดสินใจรับเชื่อในเวลาต่อมา

พรสาวค้นพบว่า ตัวเองมีของประทานในการทำขนมจากการฝึกฝนทักษะอาชีพในโครงการ จึงมองว่าจะนำความสามารถนี้มาใช้ในการฝึกฝนให้น้องรุ่นต่อไปและจะนำมาหารายได้เสริมเพื่อช่วยเหลือครอบครัว เธอรู้สึกขอบคุณโครงการที่จัดกิจกรรมดี ๆ ทำให้เธอได้ทั้งความรู้และเพื่อนใหม่ ที่สำคัญคือได้รู้จักพระเจ้าและเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบคริสเตียนที่ดี โดยมีพี่ ๆ ในโครงการและศิษยาภิบาลที่คอยช่วยเหลือดูแลเธออยู่เสมอ ส่วนตัวของพรสาวก็มีความตั้งใจจะรับใช้ต่อไปอย่างที่เธอทำอยู่คือคอยช่วยสนับสนุนงานของคริสตจักร มอบความรู้ให้น้องใหม่และผู้ปกครองที่เพิ่งเข้าโครงการ และหากว่างจากการเรียนก็จะไปช่วยงานอบรมหรืองานประชุมในคริสตจักรอยู่ตลอด

ศิษย์เก่า : ศาสนาจารย์วิระยุทธ ต่างใจเย็น

ศาสนาจารย์วิระยุทธ ต่างใจเย็น ผู้เป็นหนึ่งในศิษย์เก่าของโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวม

ประจำคริสตจักรดงบังเล่าถึงเรื่องราวชีวิตที่ทำให้เขากลายมาเป็นศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรใจสมาน รังสิต อย่างทุกวันนี้ไว้ว่า จุดเริ่มต้นของเส้นทางนี้เกิดขึ้นเมื่อมีคนมาชักชวนให้เข้ามาเป็นสมาชิกรุ่นแรกในโครงการขณะที่เขาอายุราว 10 ปี ด้วยคำประชาสัมพันธ์จากโครงการว่าเด็กที่เข้าร่วมจะได้รับทุนการศึกษาและจะมีผู้อุปการะจากต่างประเทศ เวลานั้นคนในหมู่บ้านรู้จักกันในชื่อ “โครงการทุนน้ำใจพระคริสต์”

ศาสนาจารย์วิระยุทธรับเชื่อผ่านโครงการในเสาร์หนึ่งของ พ.ศ. 2537 จากการที่ผู้ประกาศของคริสตจักรประทีปขอนแก่นมาสอนพระคัมภีร์และเล่าเรื่องราวของพระเจ้าก่อนจะเชิญชวนให้ไปสวรรค์ด้วยการเชื่อพระเยซู ศาสนาจารย์วิระยุทธในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตัดสินใจอธิษฐานรับเชื่อทันที เพราะอยากไปสวรรค์ ก่อนจะรับบัพติศมาอย่างเป็นทางการในอีก 4 ปีถัดมา

นอกจากการตัดสินใจรับพระเยซูเข้ามาเป็นผู้ช่วยให้รอดแล้ว การใช้ชีวิตในโครงการนี้ยังทำให้ศาสนาจารย์วิระยุทธได้พบกับศาสนาจารย์ธีระเดช พรหมจันทร์ หรือ อาจารย์แวน พี่เลี้ยงคนแรกในโครงการผู้เป็นต้นแบบในการใช้ชีวิตของเขา สิ่งที่เขามองเห็นได้ชัดในชีวิตของอาจารย์แวนผู้นี้คือความเชื่อและความกล้า เรียกได้ว่าท่านอยู่เบื้องหลังการค้นพบของประทานที่เป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งของศาสนาจารย์วิระยุทธ ในทุกวันนี้ นั่นคือการเป็นนักจัดรายการและผู้ประกาศ จากเด็กที่ไม่มี ความกล้าได้ถูกฝึกให้ยืนหน้าเวทีด้วยการผลักดันและให้กำลังใจว่า “ลูกทำดี ลูกลองดู” ไม่เพียงให้กำลังใจเท่านั้น อาจารย์แวนยังให้โอกาสในการพาให้จับไมโครโฟนในค่าย ในการอบรม และให้น่านมัสการตั้งแต่อายุ 15 ปี นับเป็นความท้าทายของเด็กวัยมัธยมต้นมากทีเดียว ซึ่งการฝึกฝนเหล่านั้นส่งผลให้เขาได้พัฒนาทักษะการพูดที่เป็นพระพรจนสามารถรับใช้และส่งต่อพระพรที่ได้รับให้ผู้ฟังอีกหลายต่อหลายคนถึงช่วงเวลาที่ถูกฝึกในโครงการจะผ่านมานานแล้ว ทว่า จนตอนนี้

ลักษณะการทำงานของเขาที่ยังมีหลายอย่างที่คล้ายคลึงกับอาจารย์แวน ผู้เป็นต้นแบบของความเชื่อและแรงบันดาลใจ

หลังจากศาสนาจารย์วีระยุทธเรียนจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขาก็ตั้งใจจะศึกษาต่อด้านพระคัมภีร์ แต่คุณแม่ขอให้เรียนสายอาชีพต่อ จึงเข้าเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยความหลงใหลในไอโครโฟนและกล้อง ประกอบกับภาระโล ที่ยังอยากทำงานรับใช้อย่างแรงกล้า เขาจึงเลือกฝึกงานที่ “เสียงสันติ” องค์กรคริสเตียนที่ประกาศข่าวประเสริฐผ่านการสื่อสาร และขณะที่ เพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันแยกย้ายออกไปเรียนต่อหรือทำงานในสายอาชีพ เขาต้องเข้าเกณฑ์ทหารทั้งที่หัวใจยังอยู่กับการเรียนพระคัมภีร์

ศาสนาจารย์วีระยุทธจึงตัดสินใจว่าเขาจับได้ใบดำจะยื่นใบสมัครเข้า เรียนพระคัมภีร์ทันที แต่ถ้าจับได้ใบแดงก็จะเป็นทหารก่อน แล้วค่อย ออกมาสมัครเรียนพระคัมภีร์ใหม่ สุดท้ายพระเจ้าก็เลือกเส้นทางให้เขา ได้เป็นทหารของพระคริสต์ ศาสนาจารย์วีระยุทธจับได้ใบดำและได้ ศึกษาต่อด้านพระคัมภีร์ตามที่ตั้งใจไว้แต่แรกทีสถาบันพระคริสตธรรม เพ็นเทคอสต์ในกรุงเทพมหานคร ท่ามกลางเสียงคัดค้านของคุณแม่ที่ยังว่า เรียนพระคัมภีร์จะไม่รวย

ศาสนาจารย์วีระยุทธถวายเป็นตัวรับใช้ด้วยภาระใจในการประกาศ เขาเชื่อว่าการประกาศนำไปสู่การรับเชื่อ ต่อมาจะเป็นการสร้างสาวกและเลี้ยงดู พวกเขาให้เติบโตในพระคริสต์ เขาเห็นความสำคัญของการสร้างคนรุ่นใหม่ ให้มารู้จักพระเจ้าและสร้างให้พวกเขาเป็นผู้ประกาศต่อไป เมื่อได้มาเป็นศิษยาภิบาลจึงทำกลุ่มเซลล์สำหรับเด็กเพิ่มขึ้นมาจากกลุ่มเซลล์เดิม ที่แบ่งเป็นอนุชน วัยทำงาน บุรุษ และสตรี โดยฝึกให้เด็กตั้งแต่อายุ 5 ปี เป็นต้นไปรู้จักการอธิษฐานและสอนบทเรียนผ่านหนังสือ Superbooks แม้เริ่มแรกพวกเขาจะยังอธิษฐานไม่รู้เรื่อง พูดไม่เป็นภาษา แต่เมื่อเวลา ผ่านไปจะมีถ้อยคำต่าง ๆ ออกมา แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ทำไม่ได้ สูญเปล่า เรื่องของพระเจ้าได้ถูกปลูกฝังอยู่ในหัวใจของเด็ก ๆ ผู้ที่อาจ โตขึ้นเป็นผู้ประกาศรุ่นต่อไป

เวลา 19 ปี ที่ผ่านมามีได้พิสูจน์แล้วว่าพระเจ้าเป็นจริงสำหรับเขา คุณแม่ของเขาเปิดใจรับเชื่อกับโครงการและแต่งงานใหม่หลังจากคุณพ่อเสียชีวิตกับพ่อเลี้ยงที่ทุกคนในครอบครัวเป็นสมาชิกในคริสตจักรมหาพร กรุงเทพฯ ปัจจุบัน ศาสนาจารย์วีระยุทธอาศัยอยู่กับภรรยาที่ประกอบอาชีพแม่ค้าขายอาหารอีสานในตลาด นอกเหนือจากการเป็นศิษยาภิบาลประจำ คริสตจักรใจสมานรังสิต ศาสนาจารย์วีระยุทธยังดำรงตำแหน่งรอง ประธานองค์การพระกิตติคุณสมบูรณสัมพันธในแห่งประเทศไทย, เลขานุการ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการประจำจังหวัดปทุมธานี และเป็นเหรียญกษาปณ์ของภาคคริสเตียนสมาพันธ์จังหวัดปทุมธานี อีกทั้งยัง ได้รับใช้ด้วยพระพรที่เขามีในการจัดรายการ “ห้องข่าวอธิษฐาน” เป็น รายการสดที่มีทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา 17.00 น. ผ่านทางเฟซบุ๊ก ของคริสตจักรใจสมานรังสิต และจัดรายการ “WTM Connect TV” ที่เน้นให้ความรู้และแนวคิดในทิศทางการใช้ชีวิตแบบคริสเตียนสำหรับทั้ง คริสเตียนและคนทั่วไปในช่อง YouTube เขากล่าวว่า แม้ทุกวันนี้จะ ยืนยันได้ว่าไม่รวยจริง ๆ อย่างที่แม่เคยพูด แต่เขาก็ไม่อับจน พระเจ้าเลี้ยงดูตัวเขาและครอบครัวอย่างดีด้วยพระเมตตาตามที่พระธรรม โรม 9:16 บอกไว้ว่า

08 THE HIGHLIGHTS

“เพราะฉะนั้น ทุกสิ่งจึงไม่ขึ้นกับความตั้งใจหรือความมานะของมนุษย์ แต่ขึ้นอยู่กับพระเมตตาของพระเจ้า” และมากไปกว่าเงินทองคือ การมีชีวิตที่เต็มไปด้วยสันติสุขอย่างตอนนี้

“ขอบคุณพระเจ้าและโครงการที่เข้ามาประกาศในหมู่บ้านดงบัง ทำให้ อาจารย์ได้รู้จักทูลน้ำใจพระคริสต์และได้รู้จักพระเจ้า อีกคนหนึ่งที่น่าจะ ภูมิใจในชีวิตของอาจารย์คือผู้อุปการะที่คอยสนับสนุนและผลักดัน ให้เด็กคนหนึ่งกลายมาเป็นผู้รับใช้ เชื่อว่าแต่ละอย่างที่เกิดขึ้นก็เกิดจาก คำอธิษฐานของพวกเขาด้วย รวมถึงอาจารย์ธีระเดชที่คอยดูแลมาตั้งแต่ เป็นที่เลี้ยงในโครงการจนเซ็นรับรองให้ไปเรียนพระคัมภีร์ จากจุดเริ่มต้น ที่ไปโครงการทุกวันศุกร์และเสาร์ เริ่มเป็นอนุชนที่รับใช้ด้วยการพูด และ กลายมาเป็นผู้รับใช้ในหลายบทบาทอย่างทุกวันนี้ ย้อนกลับไปถึงตอน อยู่ในโครงการก็คงนึกไม่ถึง แต่สิ่งที่ทำให้เราเป็นเราในวันนี้คือ ความรัก ของพระเจ้าจริง ๆ” ศาสนาจารย์วีระยุทธกล่าว

ศิษย์เก่า : สิทธิตักดิ์ ภูลายาว

นายสิทธิตักดิ์ ภูลายาว หรือ หนุ่ม เข้ามาเป็นสมาชิกโครงการตั้งแต่อายุ 5 ปี เรียกได้ว่า โครงการแห่งนี้มี บทบาทสำคัญในการเปลี่ยนชีวิตของ เขาอย่างมากเลยทีเดียว

หนุ่มเติบโตในครอบครัวที่นับถือพุทธศาสนา ครอบครัวของเขาประกอบด้วย พ่อ แม่ และน้องชาย มีเพียงคุณอาที่เป็นคริสเตียน แต่ไม่ได้อาศัย อยู่ด้วยกัน โครงการจึงเป็นพื้นที่ที่ทำให้เขาได้รู้จักพระเจ้าและเรียนรู้ เรื่องราวในพระคัมภีร์ หนุ่มเปิดใจรับเชื่อด้วยการบัพติศมาเมื่ออายุ 13 ปี ผ่านการทำกิจกรรมในโครงการและความสนใจในการเรียนบทเรียน ชีวิตคริสเตียน ในช่วงมัธยมต้นนั่นเองที่เขาได้เรียนรู้เรื่องราวของพระเจ้า มากขึ้น จนอยากให้ตัวเองเป็นภาษาคนที่พระเจ้าใช้งานได้ เลยตัดสินใจ เริ่มถวายตัวช่วยงานรับใช้อย่างจริงจัง โดยมีแบบอย่างในการใช้ชีวิตเป็น พระเยซูผู้ช่วยเหลือคนยากไร้อย่างไม่หวังผลตอบแทน

“อยากขอบคุณคอมแพสชั่นสำหรับของขวัญที่มีให้ตลอด ทั้งวัยเด็ก มัธยม จนถึงมหาวิทยาลัย ผมรู้สึกเหมือนพระเจ้าให้คอมแพสชั่นเข้ามา ช่วยเหลือในทุกอย่างที่ขาดแคลนหรือไม่พร้อม และทำให้ผมได้เดิน ในทางของพระเจ้าเรื่อยมา” หนุ่มกล่าวว่า เขาได้รับหลายสิ่งหลายอย่าง จากโครงการมาโดยตลอด ทั้งของขวัญ การช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ การเรียน และที่สำคัญคือทุนพัฒนาผู้นำ ที่เป็นทุนการศึกษาทำให้เขา มีโอกาสได้เรียนต่อมหาวิทยาลัย หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมปลาย หนุ่มเดินทางไปเรียนต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ควบคู่ไปกับการเรียนหลักสูตรคริสเตียน เพิ่มเติม จากนั้นจึงเข้าทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ที่บริษัทแห่งหนึ่งในพื้นที่ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ก่อนจะเปลี่ยนเส้นทางชีวิตมาขายซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ในช่องทางออนไลน์และค้นพบว่าตัวเองชอบงานบริการ ปัจจุบันในวัย 31 ปี หนุ่มย้ายถิ่นฐานไปอาศัยอยู่กับภรรยาที่เพิ่งแต่งงาน กันปีที่ผ่านมามีและเปิดร้านกาแฟ “Agape Cafe” ในอำเภอแม่จัน

จังหวัดเชียงราย โดยมีเป้าหมายอยากเก็บเงินเพื่อสร้างบ้าน เขาหวังว่าธุรกิจที่เพิ่งเริ่มต้นนี้จะไปได้ดี มีกำไรที่เพียงพอในการเลี้ยงดูครอบครัวและถวายได้อย่างสม่ำเสมอ มากไปกว่านั้นคือ เขาหวังว่าหลังจากร้านค้าแพเริ่มอยู่ตัวแล้ว เขาจะสามารถแบ่งเวลาไปรับใช้ด้วยการเล่นดนตรีในที่มัสการและคอยนำกลุ่มอนุชนในคริสตจักรให้อยู่ในทางของพระเจ้าอย่างที่เขาเคยทำ ตามภาระใจที่อยากรับใช้ในบทบาทของพี่เลี้ยงผู้นำคนมาเชื่อพระเจ้าและเลี้ยงดูให้ผู้เชื่อใหม่เดินในทางของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง

ผู้ปกครอง : บุญร่วม จันทนุทศ

คุณแม่บุญร่วม จันทนุทศ มีลูกสามคน ซึ่งลูกสาวคนสุดท้องมีโอกาสได้เข้าร่วมในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมประจำคริสตจักรดงบัง เป็นรุ่นแรก ขณะนี้คุณแม่มีอายุ 61 ปี

ประกอบอาชีพทำนาและขายสินค้าโอท็อปประเภทตะกร้าพลาสติกและตะกร้าหวาย ได้รับเลือกให้เป็นวิทยากรในกลุ่มแรงงานจังหวัดและช่วยสอนทักษะอาชีพในโครงการสำหรับผู้ที่มีความสนใจในงานถักกระเป๋า

“โครงการมีส่วนในการช่วยเหลือเด็ก ๆ มาก ผู้ปกครองบางคนเขาก็ขัดสนจริง ๆ ในหมู่บ้านนี้ส่วนมากพ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัดกันหมดคนที่เลี้ยงเด็กมักจะเป็นรุ่นตายายที่อาศัยเงินช่วยเหลือจากพ่อแม่เด็กเป็นหลัก แต่บางบ้านเขาไม่ค่อยสงมา ตายายก็เลี้ยงกันเท่าที่ไหว” นางบุญร่วมกล่าวถึงความช่วยเหลือที่เด็กได้รับจากโครงการว่า ไม่ใช่เพียงให้ความช่วยเหลือในค่าเล่าเรียนและสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนเท่านั้น แต่รวมถึงการดูแลเอาใจใส่เด็ก ๆ ด้วย ตัวเธอก็เป็นหนึ่งในกรรมการคริสตจักรที่ออกเยี่ยมเด็กในโครงการตามหลังคาเรือนร่วมกับเจ้าหน้าที่ เธอบอกว่า เธอรู้สึกประทับใจที่โครงการจัดค่ายและกิจกรรมที่เปิดกว้างให้เด็กในหมู่บ้านมีโอกาสได้รู้จักสังคมที่กว้างขึ้น ทำให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ยิ่งพอมีกิจกรรมกลุ่มก็ทำให้เด็กได้พัฒนาทักษะผู้นำและความรับผิดชอบ

“พวกเขาได้เรียนรู้การช่วยเหลือตัวเองในค่ายฝึกอาชีพ รู้จักทำกับข้าวเองจัดการตัวเองได้ มากไปกว่านั้นคือการได้เลือกกลุ่มงานอาชีพที่ตัวเองสนใจ เช่น ทำขนม ทำอาหาร ทำงานฝีมือ ประดิษฐ์ของใช้ ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ทำให้เด็กรู้จักช่วยเหลือกัน มีน้ำใจและมีความรับผิดชอบ”

นางบุญร่วมให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การจัดกิจกรรมบ่อย ๆ หรือการจัดงานเทศกาลที่คริสตจักร เช่น งานวันเด็กและงานคริสต์มาส ทำให้เด็ก ๆ ไม่ติดเกม เพราะมีอย่างอื่นให้ทำ พอรู้ว่าต้องซ้อมรำซ้อมการแสดง หรือเตรียมของ พวกเขาจะรู้หน้าที่ตัวเองและร่วมมือกันอย่างดี ตนจึงอยากให้โครงการจัดกิจกรรมดี ๆ อย่างนี้ต่อไป

คำพยานศิษยาภิบาล : ศาสตราจารย์สุวัฒน์ จันทนาล ศิษยาภิบาล คริสตจักรดงบัง

อาจกล่าวได้ว่าเส้นทางชีวิตในการมาเป็นผู้รับใช้เต็มเวลาของศาสตราจารย์สุวัฒน์ จันทนาล ศิษยาภิบาลคนปัจจุบันของคริสตจักรดงบัง ซึ่งนับเป็นรุ่นที่ 2 เริ่มขึ้นตั้งแต่วัยเด็กที่มีโอกาสได้เข้ามาลงทะเบียนเป็นสมาชิกในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมรุ่นแรกของคริสตจักร การได้อยู่ในโครงการทำให้เขาเรียนรู้เรื่องราวของพระเจ้าจากทั้งรุ่นพี่ในโครงการและรุ่นพี่ที่มาสอนพระคัมภีร์

ศาสตราจารย์สุวัฒน์เล่าถึงความทรงจำในเวลานั้นว่า เขารู้สึกประทับใจที่ จากคริสตจักรประทีปขอนแก่นที่เดินทางมาไกลเพื่อสอนพระคัมภีร์ให้เด็กในโครงการทุกวันเสาร์และอาทิตย์ พวกเขาดูแลใส่ใจเด็ก ๆ เป็นอย่างดีมาสม่ำเสมอทำให้ศาสตราจารย์สุวัฒน์ได้สัมผัสถึงความดีและความรักของพระเจ้าที่นำให้ผู้มีใจมาสอนเหล่านั้นเห็นคุณค่าของเด็กในชุมชนแถบชนบทที่ความเจริญยังไม่ถึง เหตุการณ์นี้นำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหัวใจของศาสตราจารย์สุวัฒน์เองด้วย เขาได้มองเห็นคุณค่าของตัวเองเมื่อรู้แน่ชัดถึงความรักที่พระเจ้ามอบให้จนกระทั่งอายุ 13 ปี เขาจึงตัดสินใจรับพระเยซูเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

ด้วยความที่เป็นเด็กแรกในโครงการ ศาสตราจารย์สุวัฒน์จึงมีความผูกพันกับศิษยาภิบาลคนแรกที่ดูแลทั้งโครงการและคริสตจักรดงบังในขณะนั้น เขาคิดว่าตัวเองได้พบแบบอย่างที่ดีจากการใช้ชีวิตของศิษยาภิบาลท่านนั้นที่ถูกส่งมาจากคริสตจักรแม่ในตัวของแกลงที่อยู่ห่างออกไปกว่า 40 กิโลเมตร เพื่อมาริเริ่มบุกเบิกคริสตจักรในหมู่บ้านแห่งนี้ ทำให้ผู้คนในชุมชนรู้สึกว่าการดูแลจากครอบครัวผู้รับใช้

ทั้งเรื่องราวของผู้สอนพระคัมภีร์จากคริสตจักรประทีปขอนแก่นและศิษยาภิบาลคนแรกของคริสตจักรดงบังกลายมาเป็นแรงบันดาลใจให้ศาสตราจารย์สุวัฒน์ตัดสินใจถวายตัวรับใช้ด้วยภาระใจและความใฝ่ฝันที่แน่วแน่ว่า อยากทำงานรับใช้ในบ้านเกิดของตน เมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขาจึงเลือกศึกษาต่อด้านพระคัมภีร์ที่พระคริสตธรรมเพ็นเทคอส จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 4 ปี ก่อนจะเดินทางกลับมารับใช้ในคริสตจักรดงบังเมื่อศิษยาภิบาลท่านเดิมย้ายออกไปรับใช้ที่คริสตจักรใกล้เคียงในหมู่บ้านที่อยู่ห่างออกไป 7 กิโลเมตร

ปัจจุบันเป็นเวลา 12 ปีแล้วที่ศาสนาจารย์สุวัฒน์รับใช้ในตำแหน่งศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรตงบัง เขามองเห็นการอวยพรจากพระเจ้าผ่านชีวิตครอบครัวที่ทำให้เขามีโอกาสได้รับใช้ร่วมกับภรรยาที่เป็นผู้จัดการโครงการด้วยเป้าหมายที่ต้องการให้เด็กในชุมชนมีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีรายได้เสริมจากการทำกิจกรรมและการเลี้ยงสัตว์มาเลี้ยงดูครอบครัว ส่วนของคริสตจักรก็ได้รับการอวยพรผ่านโครงการอย่างชัดเจน แม้จำนวนสมาชิกในคริสตจักรจะมีจำนวนราว 40 คน เท่าเดิม เนื่องจากการเปลี่ยนผ่านของช่วงอายุที่สมาชิกต่างก็ย้ายถิ่นฐานเมื่อถึงวัยทำงานหรือตัดสินใจไปศึกษาต่อ เพราะหมู่บ้านอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง แต่เด็กและเยาวชนในโครงการได้เรียนรู้เรื่องราวของพระเจ้าและเต็มใจรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตเป็นจำนวนอย่างน้อย 100 คนขึ้นไป ดังนั้น ไม่ว่าพวกเขาจะเดินทางไปไหน หากมีโอกาสได้กลับมาที่นี่ คริสตจักรแห่งนี้จะยังคงเป็นบ้านของพวกเขาเหมือนเดิม และถึงเด็ก ๆ จะย้ายออกไปแล้ว ผู้ปกครองบางคนที่ได้รู้จักพระเจ้าผ่านลูก ๆ ก็ยังมาคริสตจักรอยู่

ศาสนาจารย์สุวัฒน์กล่าวถึงความตั้งใจในการรับใช้ว่า ตนยังมีนิมิตหมายเดิมจากตอนเริ่มตัดสินใจถวายตัวรับใช้ คือการพัฒนาเด็ก ๆ ทั้งด้านร่างกายและจิตวิญญาณเพื่อให้ชุมชนแห่งนี้ได้รู้จักพระเจ้าและเป็นแสงสว่างให้คนในชุมชนออกห่างจากความเสียหายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ดยาเสพติดหรือการพนัน ส่วนตัวเขาเองก็จะพยายามเป็นแบบอย่างที่ดีและสำแดงความรักของพระเจ้าตามคำสอน โดยเชื่อว่าผู้คนจะมองเห็นความสุขของการรับใช้ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา ประสบการณ์ในงานรับใช้ที่ผ่านมาทำให้ศาสนาจารย์สุวัฒน์มองว่า **โครงการเป็นเพื่อนที่ดีที่คอยเคียงข้างในการรับใช้ เป็นเพื่อนที่สนับสนุนศักยภาพในส่วนที่คริสตจักรยังขาดอยู่** ไม่ว่าจะเป็ยทุนทรัพย์หรือโอกาส ซึ่งหากไม่มีส่วนนี้ก็คงไม่อาจเติมเต็มให้นิมิตหมายในการพัฒนาเด็กเกิดผลได้อย่างทุกวันนี้

การเกิดผลที่ศาสนาจารย์สุวัฒน์รู้สึกภาคภูมิใจคือ การฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของเด็กในด้านอาชีพ จากบางคนที่ไม่ม่เป้าหมายในชีวิตหรือยังไม่มีทิศทางในอนาคตก็มีโอกาสได้เรียนรู้และเดินทางออกไปเติบโตจนประสบความสำเร็จในชีวิต บ้างเป็นพยาบาล ครู ทำธุรกิจส่วนตัว และถวายตัวในงานรับใช้ ชีวิตของเด็กเหล่านี้คือภาพความสำเร็จที่โครงการได้เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้พวกเขาเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ

ภรรยา มลิกา จันทบาล ผู้จัดการโครงการ และลูกสาว

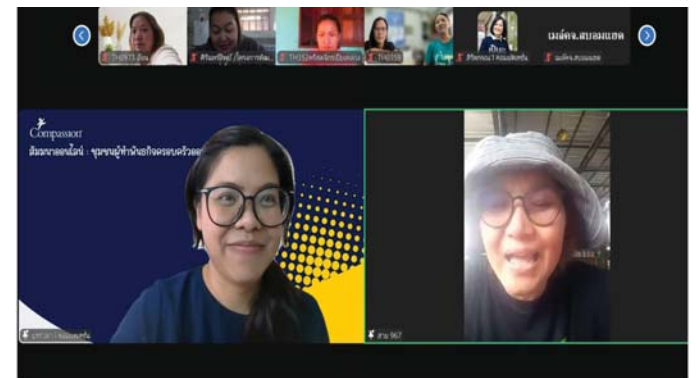
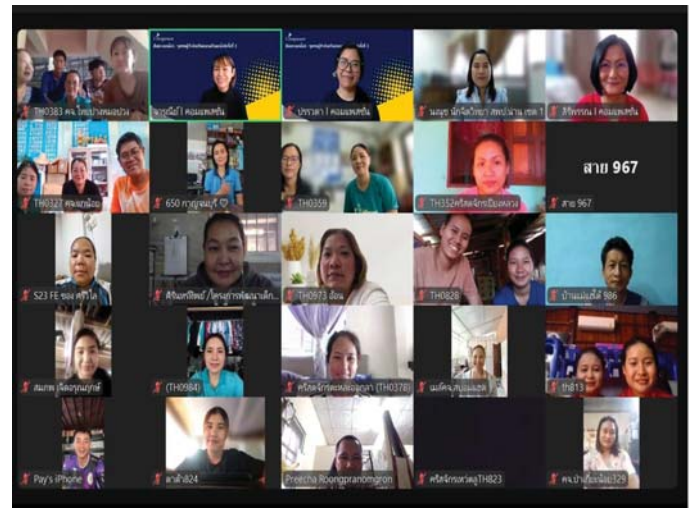
สัมมนาออนไลน์ชุมชนผู้ทำพันธกิจครอบครัว ครั้งที่ 3

“พระเจ้าประทานเกียรติและศักดิ์ศรีให้กับเราและครอบครัว”

เนื่องจากงานพันธกิจครอบครัวมีความจำเป็นอย่างยิ่งในแง่การเป็นพื้นฐานสำคัญของเด็กและเยาวชน คริสตจักรแต่ละแห่งมีความท้าทายในการดูแลครอบครัวของสมาชิกคริสตจักรและเด็กในโครงการหลากหลายด้านตามแต่บริบท ทว่า คริสตจักรหลายแห่งยังขาดองค์ความรู้และทักษะเกี่ยวกับเด็ก ครอบครัว แนวทางในการทำพันธกิจ และเครือข่ายมูลนิธิตฤณาทรเล็งเห็นความสำคัญของปัญหานี้ เมื่อวันศุกร์ที่ 17 พฤษภาคม ที่ผ่านมา จึงจัดงานสัมมนาออนไลน์ชุมชนผู้ทำพันธกิจครอบครัวขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ในหัวข้อ “พระเจ้าประทานเกียรติและศักดิ์ศรีให้กับเราและครอบครัว” ด้วยจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างและหนุนใจคริสตจักร และเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับงานครอบครัวในมิติต่าง ๆ มุ่งสร้างศักยภาพและความเข้าใจให้กับผู้ร่วมงาน มีผู้ทำงานด้านพันธกิจครอบครัวทั้งจากคริสตจักรคู่มือและไม่ใช่มุมิตรเข้าร่วมงานสัมมนาในครั้งนี้ รวมทั้งหมด 38 บัญชี หรือจำนวนประมาณ 50 คน จากหลายพื้นที่ในประเทศไทย ได้แก่ กรุงเทพมหานคร, กาญจนบุรี, ตาก (แม่สอด), เชียงราย (เทอดไทย), เชียงใหม่ (ฝาง, เมืองนะ, อมก๋อย) และ แม่ฮ่องสอน (แม่ลาน้อย) มีทีมงานมูลนิธิตฤณาทร 2 ท่าน เป็นผู้ดูแลงานสัมมนา ได้แก่ คุณปรรวดา ทาร์ตัน และคุณจารุณีย์ คำวงศ์อ้าย

การอบรมแบ่งออกเป็น 3 ช่วง เริ่มต้นด้วยการแบ่งปันพระวจนะเพื่อหนุนใจ โดย อาจารย์เอกชัย สมณา ฝ่ายบ้านและครอบครัว สภาคริสตจักรในประเทศไทย ต่อด้วยเวทีแบ่งปันแลกเปลี่ยน หัวข้อ “บทบาทของคนในครอบครัว” นำโดย คุณปรรวดา ทาร์ตัน เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนพันธกิจการสร้างสาวกในครอบครัว มูลนิธิตฤณาทร และจบด้วยการอบรมองค์ความรู้ด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว หัวข้อ “การกลั่นแกล้งรังแกกัน (บูลลี่) ของเด็กและวัยรุ่นในโรงเรียน” โดย คุณนงนุช จำปารัตน์ นักจิตวิทยาโรงเรียน ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1

ในการอบรมนี้ คริสตจักรได้รับพระพรและคำหนุนใจในการทำพันธกิจครอบครัว ผู้เข้าร่วมสัมมนามีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ วิธีการ และแนวคิด อีกทั้งยังได้รับองค์ความรู้ตามหลักจิตวิทยาในการป้องกันหรือสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก ๆ ในเรื่องการกลั่นแกล้งกันในโรงเรียน ที่สำคัญคือได้เข้าใจหลักการและมีทักษะที่สามารถปฏิบัติได้จริงในการทำพันธกิจครอบครัวและในชีวิตประจำวัน

พระคัมภีร์พูด อย่างไร

“บุคคลผู้เป็นสุขคือ ผู้ไม่เดินตามคำแนะนำของคนอบอรรสม ไม่ยืนอยู่ในทางของคนบาบ ไม่บังอยู่ในที่บังของคนที่ชอบเยาะเย้ย” – (สุตติ 1 :1)

“อย่าให้คำหยาบคายออกจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดีและเป็นประโยชน์ให้เหมาะสมกับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง” – (เอเฟซัส 4:29)

ภายหลังการสัมมนา ในวันอาทิตย์ที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 ทางคริสตจักรแกน้อย นำโดย อาจารย์ขจรศักดิ์ ขจิตเพชรงาม หนึ่งในผู้เข้าร่วมงานสัมมนาออนไลน์ในครั้งนี้ได้นำเรื่องที่เรียนรู้จากวิทยากรมาทำการสอนเรื่อง “การกลั่นแกล้งรังแกกัน (บูลลี่)” ให้กับเด็กอายุ

12-19 ปี จำนวน 100 คน ต่อด้วยการทำความเข้าใจเรื่อง “การกลั่นแกล้งรังแกกันในชุมชนแกน้อย” ให้กับผู้ปกครองเด็ก จำนวน 130 คน ในภาคกลางคืน เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบ ช่วยกันดูแลบุตรหลาน และสามารถรับมือกับการกลั่นแกล้งรังแกที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาจารย์ขจรศักดิ์ ขจิตเพชรงาม คริสตจักรแกน้อย ถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับการอบรมให้กับเด็ก และ ผู้ปกครอง

คุณนงนุช จำปารัตน์ นักจิตวิทยาโรงเรียน
ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1

อาจารย์เอกชัย สมณา
ฝ่ายบ้านและครอบครัว สภาคริสตจักรในประเทศไทย